

Προθύμως ἡ Κυβέρνησις θέλει δεχθῇ τὰς εἰδοποιήσεις, ὅσας ἐν καιρῷ καὶ τόπῳ θέλετε δυνηθῇ νὰ τὴν χορηγήσετε.

Ἐν Πόρῳ τῇ 8ῃ Ἰουνίου 1828

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. Καποδίστριας

<σφραγίς>

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Σ. Τρικούπης»

ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΣΠΕΤΣΩΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ
ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΜΑΥΡΟΓΕΝΗ

1791, 26 Οκτωβρίου

«Πίστιν ἀσφαλῆ καὶ βεβαίαν ποιοῦμεν ἡμεῖς οἱ γέροντες καὶ προεστῶτες τῆς νήσου Πέ-
τζας, ὅτι ὁ παρὼν караβοκύρης Ἀναργύρης τοῦ Παύλου τὸ καῖκι πόχει εἶχε μαζί με τὸν
Ἀναστάση Μπούφη χωριανό μας, ὁ ὁποῖος Ἀναστάσης εἶχε χρέος τῶν Μαυρογένηδω(ν)
καὶ μετὰ τὸ νὰ τὸν ἔκοψε ἡ βασιλεία μας τὸν Μαυρογένη καὶ ἔκαμε καὶ μιρὶ τὸ μαλί τους,
ἔτζι ἔβγαλε καπιτζῆ μπασαγᾶ καὶ μετὰ βασιλικά φερμάνια καὶ ἔπιασαν ὅλους κοινῶς ὅσοι
ἔχρουστοῦσαν τῶν Μαυρογένηδων καὶ ἔπαιρναν τὸν λογαριασμόν τους καὶ τὸ πρᾶγμα τῶν
αὐτῶν καὶ ἐπουλοῦσαν. Καὶ ἔπιασαν καὶ τὸν ἀγαθὸν Ἀναργυρον καὶ τοῦ ἐπούλησαν τὸ
ἔμισθὸ καῖκι, πού ἦταν τοῦ Ἀναστάση Μπούφη, καὶ ἔλαβε ἡ βασιλεία τὰ ἄσπρα, καὶ τοῦ
δόσαν καὶ σινέτι στὰ χέρια του. Ὅθεν αἱ οἱ τούτοις θεδώκῃμεν τὴν παροῦσαν κατὰ Θεὸν
μαρτυρίαν καὶ ἐσφραγισμένην μετὰ τοῦ πνεύματός μας τὴν βούλα ὅτι οὕτως ἔχει ἡ ἀλήθεια, εἰς
ἐνδειξὴν καὶ πίστωσιν παντὸς δικαίου κατὰ τὸν

1791 Οκτωβρίου 26, νήσον Σπέτζες

ἀγνατοστὴ παπυρακλὴ μαρτιρο-
γιοργακίς κολιοκαπὴς μαρτιρο-
βασιλὶς γγιονίς μαρτιρο

διαστητζακίς τοῦ γιαννὶ λαζαροῦ
παναγιωτίς μεξίς μαρτιρω
γιανίς μεξίς μαρτηρω
αντρεας τοῦ σταματῆ μαρτηρω

†ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ
ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΠΕΤΖΑΣ

1790»

613

1792. Ιδιωτικό δικαιοπρακτικό έγγραφο. Νάουσα (Πάρος).

Ν. Ἀλῖπράντης, «Συμφωνία ἐκμεταλλεύσεως χώματος γιὰ τὰ
“δῶματα” τῶν σπιτιῶν (Ἀπὸ ἐγγράφο τοῦ 1792)», *Παριανὰ* 8 (1982),
σ. 22-23.

613α

1792. Χρεωστικό ομόλογο κοινότητος. Πλωμάρι (Λέσβος).

Τ. Παπουτσάνης, «Πληροφορίες γιὰ τὴν οἰκονομία τοῦ παλιού

Πλωμαρίου 1780-1840», στον τόμο *Μνήμη και Παράδοση. Μελετήματα ιστορικά και λαογραφικά περιοχής Πλωμαρίου*, τ. Α', Αθήνα 1986, σ. 87.

614

1792-1798. Επισκοπικές δικαστικές αποφάσεις για τον προσδιορισμό ορίων. Τρίκαλα.

Β. Σ π α ν ό ς, «Συνοριακές διαφορές τριών οικισμών της επισκοπής των Σταγών, των Χλαπών, της Γεωργίτσας και των Σταγιάδων 1792-1798. Η ταύτιση του βυζαντινού οικισμού Χλαποί», *Θεσσαλικό Ημερολόγιο* 26 (1994), σ. 65-80.

615

1792-1804. Ιδιωτικό δικαιοπρακτικό έγγραφο. Σοφάδες (Καρδίτσα).

Β. Σ π α ν ό ς, «Το μετόχι της μονής του Λουσίκου στο Μοσχολούρι και στους Σοφάδες», *Θεσσαλικό Ημερολόγιο* 38 (2000), σ. 125.

616

1792-1812. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Σκιάθος.

Κ. Κ α λ λ ι α ν ό ς, «Το διήγημα του Αλ. Παπαδικμάντη "Το Χατζόπουλον", το ιστορικό του περίγραμμα και η μονή του Ευαγγελισμού στη Σκιάθο», *Θεσσαλικό Ημερολόγιο* 42 (2002), σ. 370-375, αρ. 1-3.

617

1792-1820. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Ύδρα.

Γ. Ρ ο δ ο λ ά κ η ς, «Εμπορικές εταιρείες στην Ύδρα (1792-1820)», *EKEIEΔ* 27-28 (1980-1981) [1985], σ. 686-698, αρ. 1-11.

618

1792-1832. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Σάμος.

Μ. Β α ρ β ο ύ ν η ς, «Samian legal documents 1792-1832», *Αίγαιοπελαγίτικα Θέματα* 16 (1990), σ. 29-31.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

